

LEGE nr. 24 din 27 martie 2000 (**republicată**)

privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative
(actualizata până la data de 7 iulie 2007*)

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 777 din 25 august 2004

Data intrării în vigoare 25-08-2004

Formă consolidată valabilă la data 07-07-2007

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 07-07-2007 până la data de 08-06-2009

Atenție, se afisează forma consolidată a LEGE nr. 24 din 27 martie 2000(Republicata 1) din Monitorul Oficial nr.777 din 25-08-2004

**) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 189/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 24 mai 2004, dându-se textelor o noua numerotare.

Legea nr. 24/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 31 martie 2000 și a mai fost modificata prin Ordonanța de urgenta a Guvernului nr. 6/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 24 februarie 2003, respinsa prin Legea nr. 268/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 7 iulie 2004.

Capitolul I Dispozitii generale

Dispozitii generale

Articolul 1

Activitatea de legiferare

- (1) Reglementarea relatiilor sociale prin lege și prin celelalte categorii de acte normative se realizează cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului românesc.
- (2) Actele normative se initiaza, se elaboreaza, se adoptă și se aplică în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată, cu dispozitiile prezentei legi, precum și cu principiile ordinii de drept.
- (3) Activitatea de legiferare reprezinta principala modalitate de implementare a politicilor publice, asigurand instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a solutiilor de dezvoltare economica și sociala, precum și pentru exercitarea autorității publice.

Alin. (3) al art. 1 a fost introdus de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

Articolul 2

Tehnica legislativa

- (1) Tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ.
- (2) Normele de tehnica legislativa definesc părțile constitutive ale actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia, procedeele tehnice privind modificarea, completarea, abrogarea, publicarea și republicarea actelor normative, precum și limbajul și stilul actului normativ.

Articolul 3

Respectarea normelor de tehnica legislativa

- (1) Normele de tehnica legislativa sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputatilor, senatorilor sau cetatenilor, în cadrul exercitarii dreptului la inițiativa legislativa, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.
- (2) Normele de tehnica legislativa se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale.

Articolul 4

Ierarhia actelor normative

(1) Actele normative se elaboreaza în functie de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competența să le adopte.

(2) Categoriile de acte normative și normele de competența privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constitutia României, republicată, și prin celelalte legi.

(3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordona.

Articolul 5

Inițierea actelor normative

(1) Proiectele de legi se elaboreaza ca urmare a exercitarii, potrivit Constituției, a dreptului de inițiativa legislativa.

(2) Proiectele celorlalte categorii de acte normative se elaboreaza de autoritățile competente să le initieze, potrivit legii.

Articolul 6

Conținutul și fundamentarea soluțiilor legislative

(1) Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cat mai mare stabilitate și eficiența legislativa. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luandu-se în considerare interesul social, politica legislativa a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementarilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislatia comunitara și cu tratatele internationale la care România este parte.

(2) Pentru fundamentarea noii reglementari se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectiva, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.

(3) Proiectele de acte normative se supun spre adoptare însoțite de o expunere de motive, o nota de fundamentare sau un referat de aprobare, precum și de un studiu de impact, după caz.

Alin. (3) al art. 6 a fost modificat de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 49 din 13 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 194 din 21 martie 2007.

(4) Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul definește tipurile și structura documentelor de politica publică.

Alin. (4) al art. 6 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementari

Articolul 6¹

(1) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de lege, a propunerilor legislative și a celorlalte proiecte de acte normative reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative. Evaluarea preliminară a impactului presupune identificarea și analiza efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse.

(2) Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este considerată a fi modalitatea de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse și trebuie realizată înainte de adoptarea actelor normative.

(3) Fundamentarea noii reglementari trebuie să aibă în vedere atât evaluarea impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și evaluarea impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

(4) Evaluarea preliminară a impactului este realizată de initiatorul proiectului de act normativ. În cazul unor proiecte de acte normative complexe, evaluarea impactului poate fi realizată, pe baza unui contract de prestări de servicii, de către institute de cercetare științifică, universități societăți comerciale sau organizații neguvernamentale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la achizițiile publice.

(5) În vederea elaborării evaluării preliminare a impactului propunerilor legislative inițiate de deputați și senatori, precum și în cazul celor bazate pe inițiativa cetățenilor, membrii Parlamentului pot solicita Guvernului asigurarea accesului la datele și informațiile necesare realizării acesteia.

(6) Aplicarea dispozițiilor alin. (1)-(5) nu este obligatorie în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor, precum și al celor bazate pe inițiativa cetățenilor.

(7) În cazul elaborării evaluării preliminare a impactului propunerilor legislative inițiate de deputați și senatori, precum și în cazul celor bazate pe inițiativa cetățenilor, membrii Parlamentului pot solicita Guvernului asigurarea accesului la datele și informațiile necesare realizării acesteia.

Art. 6¹ a fost introdus de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

Articolul 7

Forma de redactare a actelor normative

- (1) Proiectele de legi, propunerile legislative și celelalte proiecte de acte normative se redacteaza în forma prescriptiva proprie normelor juridice.
- (2) Prin modul de exprimare actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu.
- (3) Dispozițiile cuprinse în actul normativ pot fi, după caz, imperative, supletive, permissive, alternative, derogatorii, facultative, tranzitorii, temporare, de recomandare sau altele asemenea; aceste situații trebuie să rezulte expres din redactarea normelor.
- (4) Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultati sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu incarcatura afectiva. Forma și estetica exprimarii nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.

Articolul 8

Avizarea proiectelor

- (1) În cazurile prevăzute de lege, în faza de elaborare a proiectelor de acte normative initiatorul trebuie să solicite avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării.
- (2) După elaborarea lor și încheierea procedurii de avizare prevăzute la alin. (1), proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de ordonante și de hotărâri cu caracter normativ ale Guvernului se supun în mod obligatoriu avizării Consiliului Legislativ.
- (3) Procedura de avizare și obiectul avizului Consiliului Legislativ sunt prevăzute în legea sa organică și în regulamentul sau de organizare și funcționare.

Articolul 9

Avizul Consiliului Legislativ

- (1) Avizul Consiliului Legislativ se formulează și se transmite în scris. El poate fi: favorabil, favorabil cu obiectii sau propuneri ori negativ.
- (2) Avizele favorabile care cuprind obiectii sau propuneri, precum și cele negative se motivează și pot fi însoțite de documentele sau de informațiile pe care se sprijină.
- (3) Avizul Consiliului Legislativ este un aviz de specialitate și are caracter consultativ.
- (4) Observațiile și propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnică legislativă vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivată în cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau într-o notă însoțitoare.

Articolul 10

Publicarea actelor normative

- (1) În vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Alin. (1) al art. 10 a fost modificat de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

(1¹) Nu sunt supuse regimului de publicare în Monitorul Oficial al României:

- a) deciziile primului-ministru clasificate, potrivit legii;
- b) actele normative clasificate, potrivit legii, precum și cele cu caracter individual, emise de autoritățile administrative autonome și de organele administrației publice centrale de specialitate.

Alin. (1¹) al art. 10 a fost introdus de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

- (2) Legile se publică imediat după promulgare, însoțite de actul prin care au fost promulgate. Celelalte acte cu caracter normativ, adoptate de Parlament, se publică sub semnatura președinților celor două Camere.
- (3) Ordonanțele și hotărârile Guvernului se publică numai după ce au fost semnate de primul-ministru și contrasemnate de ministrii care au obligația să le pună în executare.
- (4) Celelalte acte normative se publică după ce au fost semnate de emitent.

Articolul 11

Intrarea în vigoare a actelor normative

- (1) Legile și ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau la o dată ulterioară prevăzută în textul lor. Termenul de 3 zile se calculează pe zile calendaristice, începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, și expiră la ora 24,00 a celei de-a treia zi de la publicare.

(2) Ordonantele de urgenta ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară.

(3) Actele normative prevăzute la art. 10 alin. (1), cu excepția legilor și a ordonanțelor, intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară. Atunci când nu se impune ca intrarea în vigoare să se producă la data publicării, în cuprinsul acestor acte normative trebuie să se prevadă ca ele intră în vigoare la o dată ulterioară stabilită prin text.

Capitolul II

Sistematizarea și unificarea legislației

Sistematizarea și unificarea legislației

Articolul 12

Integrarea proiectului în ansamblul legislației

Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care:

- a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se afla în conexiune;
- b) proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia;
- c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.

Articolul 13

Unicitatea reglementării în materie

- (1) Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.
- (2) Un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act.

Articolul 14

Reglementări speciale și derogatorii

- (1) O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.
- (2) Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.
- (3) Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul sau general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.

Articolul 15

Evitarea paralelismelor

- (1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.
- (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.
- (3) Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare.
- (4) Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază.

Articolul 16

Asanarea legislației

În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale cazute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradicționalitate cu reglementarea preconizată.

Articolul 17

Sistematizarea și concentrarea legislației în coduri

În vederea sistematizării și concentrării legislației, reglementările dintr-un anumit domeniu sau dintr-o anumită ramură de drept, subordonate unor principii comune, pot fi reunite într-o structură unitară, sub forma de coduri.

Articolul 18

Incorporarea actelor normative în codexuri pe materii

(1) Pe măsura consolidării sistemului legislativ, reglementările legale în vigoare privind același domeniu sau domenii conexe, cuprinse în legi, ordonante și hotărâri ale Guvernului, pot fi incorporate prin alăturarea textelor acestora într-o structură omogenă, prezentată sub forma de codex, care să înlesnească cunoașterea și aplicarea lor.

(2) Codexul se elaborează de Consiliul Legislativ, din proprie inițiativă sau la solicitarea unuia dintre birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului ori a Guvernului.

(3) Consiliul Legislativ stabilește denumirea actului rezultat din incorporare, structura și succesiunea dispozițiilor legale avute în vedere, cu specificarea actelor normative din care provin și a elementelor necesare de identificare. În cadrul operațiunii de incorporare în codexuri actele normative incluse vor fi prezentate prin luarea în considerare a tuturor modificărilor și completărilor ulterioare, a abrogărilor parțiale, exprese ori implicite, precum și prin actualizarea denumirilor instituțiilor și localităților.

Capitolul III

Elaborarea actelor normative

Elaborarea actelor normative

Secțiunea 1

Documentarea

Documentarea

Articolul 19

Activitatea de documentare

(1) Elaborarea proiectelor de acte normative trebuie precedată, în funcție de importanța și complexitatea acestora, de o activitate de documentare și analiză științifică, pentru cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale care urmează să fie reglementate, a istoricului legislației din acel domeniu, precum și a reglementărilor similare din legislația străină, în special a țărilor Uniunii Europene.

(2) Inițiatorii proiectelor de acte normative pot solicita, pentru documentarea lor legislativă, informații suplimentare de la Consiliul Legislativ și alte autorități sau instituții cu atribuții de informare în materia respectivă.

(3) Rezultatele studiilor de cercetare și referirile la sursele de informații suplimentare relevante pentru dezbaterile proiectelor de acte normative trebuie să fie incluse în instrumentul de prezentare și motivare a proiectului de act normativ.

Alin. (3) al art. 19 a fost introdus de pct. 6 al art. I din [LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

Articolul 20

Jurisprudența și doctrina juridică

În activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ se vor examina practica Curții Constituționale în acel domeniu, practica instanțelor judecătorești în aplicarea reglementărilor în vigoare, precum și doctrina juridică în materie.

Articolul 21

Raportul cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale

(1) Soluțiile legislative preconizate prin noua reglementare trebuie să aibă în vedere reglementările în materie ale Uniunii Europene, asigurând compatibilitatea cu acestea.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește dispozițiile cuprinse în tratatele internaționale la care România este parte.

(3) Când este cazul, se vor face propuneri de modificare și completare a actelor normative interne ale caror dispoziții nu sunt concordante cu cele ale actelor internaționale la care România este parte sau nu asigură compatibilitatea cu dreptul comunitar.

Secțiunea a 2-a

Alegerea soluțiilor legislative și definirea conceptelor

Alegerea soluțiilor legislative și definirea conceptelor

Articolul 22

Stabilirea soluțiilor legislative

(1) Pentru alegerea unor soluții judicioase și durabile se pot elabora mai multe variante posibile, evaluându-se efectele previzibile ale soluțiilor preconizate.

(2) Soluțiile legislative avute în vedere trebuie să prezinte suplete pentru a realiza imbinarea caracterului de stabilitate a reglementării cu cerințele de perspectivă ale dezvoltării sociale.

Articolul 23

Sfera de cuprindere a soluțiilor preconizate

(1) Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative.

(2) Pentru ca soluțiile să fie pe deplin acoperitoare se vor lua în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea situațiilor avute în vedere, fie formulări sintetice sau formulări-cadru de principiu, aplicabile oricăror situații posibile.

Articolul 24

Determinarea conceptelor și noțiunilor

În cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările gresite.

Articolul 25

Soluții pentru situații tranzitorii

Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări.

Secțiunea a 3-a

Elaborarea codurilor și a altor legi complexe

Elaborarea codurilor și a altor legi complexe

Articolul 26

Teze prealabile

(1) În cazul proiectelor de coduri sau al altor legi complexe, anume determinate, la inițiativa Parlamentului ori a Guvernului se pot constitui la Consiliul Legislativ sau sub coordonarea acestuia comisii de specialitate pentru elaborarea proiectelor respective.

(2) În cazul proiectelor de coduri și al altor legi complexe, care interesează domeniul de activitate al justiției, comisiile de elaborare se instituie de Ministerul Justiției. În componenta comisiei constituite se include un reprezentant al Consiliului Legislativ, desemnat de președintele acestuia.

(3) Comisiile de specialitate vor întocmi, pe baza unor studii și documentări științifice, teze prealabile care să reflecte concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții ale reglementărilor preconizate.

(4) Înainte de definitivarea tezelor, concluziile studiilor, cuprinzând liniile directoare ale concepției de ansamblu a viitoarei reglementări, se înaintează, pentru exprimarea punctului de vedere, ministerelor și celorlalte autorități publice interesate.

Articolul 27

Aprobarea tezelor prealabile

Tezele prealabile, definitive potrivit prevederilor art. 26, se supun aprobării Guvernului. După aprobarea tezelor de către Guvern comisia de elaborare va proceda la redactarea textului viitorului act normativ.

Articolul 28

Adoptarea codurilor și a legilor complexe

Proiectul de act normativ întocmit în condițiile prevăzute la art. 26 și 27, însoțit de un raport, va fi înaintat Parlamentului sau, după caz, Guvernului, pentru declanșarea procedurii legislative.

Secțiunea a 4-a

Motivarea proiectelor de acte normative

Motivarea proiectelor de acte normative

Articolul 29

Instrumentele de prezentare și motivare

(1) Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare:

a) expuneri de motive - în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative;

b) note de fundamentare - în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora;

c) referate de aprobare - pentru celelalte acte normative.

d) studii de impact - în cazul proiectelor de legi de importanță și complexitate deosebită, al proiectelor de legi asupra cărora Guvernul și-a angajat răspunderea, precum și al proiectelor de legi de aprobare a ordonanțelor emise de Guvern în temeiul unei legi de abilitare și supuse aprobării Parlamentului.

Litera d) a alin. (1) al art. 29 a fost introdusă de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 49 din 13 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 194 din 21 martie 2007.

(2) Expunerile de motive, notele de fundamentare, referatele de aprobare și studiile de impact constituie instrumentele de prezentare și motivare ale noilor reglementări propuse.

Alin. (2) al art. 29 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 49 din 13 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 194 din 21 martie 2007.

Articolul 30

(1) Instrumentul de prezentare și motivare include conținutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secțiuni:

a) motivul emiterii actului normativ-cerințele care reclama intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a caror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic-efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic-implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;

f) activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare-modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

(2) În situația în care reglementarea propusă se elaborează în executarea unui act normativ, motivarea trebuie să cuprindă referiri la actul pe baza și în executarea căruia se emite.

(3) Forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative trebuie să cuprindă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al Consiliului Suprem de Aparare a Tarii, Curții de Conturi sau Consiliului Economic și Social.

(4) Guvernul stabilește structura și conținutul detaliat al instrumentelor de prezentare și motivare pentru actele normative inițiate de Guvern.

Art. 30 a fost modificat de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 194 din 28 iunie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 4 iulie 2007.

Articolul 31

Redactarea motivării

(1) Documentele de motivare se redactează într-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care îl prezintă.

(2) Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ; dacă pe parcurs s-au adus unele modificări proiectului, ca urmare a propunerilor și observațiilor primite de la organele de avizare, motivarea inițială trebuie reconsiderată în mod corespunzător.

Articolul 31¹

Studiul de impact

(1) Scopul elaborării studiului de impact este de a estima costurile și beneficiile aduse în plan economic și social prin adoptarea proiectului de lege, precum și de a evidenția dificultățile care ar putea apărea în procesul de punere în practică a reglementărilor propuse.

(2) Studiul de impact este întocmit, de regulă, de structurile de specialitate în domeniu ale administrației publice centrale, la cererea Guvernului. Pentru propunerile legislative inițiate de deputați sau de senatori, studiile de impact se întocmesc prin grija ministerelor de resort, la solicitarea comisiilor parlamentare.

(3) În studiul de impact se face referire:

- a) la starea de fapt existentă la momentul elaborării noii reglementări;
- b) la modificările care se propun a fi aduse legislației existente;
- c) la obiectivele urmărite prin modificarea legislației existente;
- d) la mijloacele disponibile în vederea realizării scopurilor propuse;
- e) la dificultățile care ar putea fi întâmpinate în aplicarea noilor dispoziții;
- f) la evaluarea costurilor impuse de adoptarea proiectului de lege și a eventualelor economii bugetare generate de aceasta, la motivele care stau la baza acestei evaluări, precum și la modalitatea de calcul al costurilor și economiilor;
- g) la beneficiile rezultate prin implementarea proiectului de lege, altele decât cele de natură economică;
- h) la analiza comparativă a costurilor și a beneficiilor pe care le implică proiectul de lege, din care să reiasă dacă beneficiile sunt justificate de costuri.

Art. 31¹ a fost introdus de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 49 din 13 martie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 194 din 21 martie 2007.

Articolul 32

Semnarea instrumentelor de prezentare și motivare

(1) Expunerile de motive la proiectele de legi pentru care inițiativa legislativă se exercită de Guvern, precum și expunerile de motive la proiectele de legi de aprobare a unor ordonante sau ordonante de urgență se semnează de primul-ministru după adoptarea formei finale a proiectului în ședința a Guvernului.

(2) Expunerile de motive la propunerile legislative întocmite de deputați sau de senatori se semnează de initiatorii respectivi.

(3) În cazul în care inițiativa legislativă este exercitată de cetățeni, expunerea de motive trebuie însoțită de punctul de vedere al Curții Constitutionale, întocmit potrivit prevederilor art. 146 lit. j) din Constituția României, republicată.

(4) Notele de fundamentare la proiectele de ordonante și de hotărâri ale Guvernului se semnează de ministrul sau de ministrii inițiatori, precum și de cei care le-au avizat.

(5) Expunerile de motive la legi și notele de fundamentare la ordonante și hotărâri ale Guvernului, elaborate de initiator, se publică împreună cu actul normativ în cauză în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau se prezintă pe Internet de către autoritatea emitentă. Dacă în cursul dezbaterilor parlamentare proiectul de lege sau propunerea legislativă a suferit modificări de fond, expunerea de motive va fi refăcută, după promulgarea legii, de către initiator, la sesizarea secretarului general al Camerei Deputaților.

Capitolul IV Redactarea actelor normative

Redactarea actelor normative

Articolul 33

Sistematizarea ideilor în text

Pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ redactarea textului proiectului trebuie precedată de întocmirea unui plan de grupare a ideilor în funcție de conexiunile și de raportul firesc dintre ele, în cadrul concepției generale a reglementării.

Articolul 34

Stilul actelor normative

(1) Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.

(2) Este interzisă folosirea neologismelor, dacă există un sinonim de largă răspândire în limba română. În cazurile în care se impune folosirea unor termeni și expresii străine, se va alătura, după caz, corespondentul lor în limba română.

(3) Termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea.

(4) Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română modernă, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarul acestuia.

Articolul 35

Unitatea terminologică

- (1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.
- (2) Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.
- (3) Explicarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicare în text, la prima folosire.

Articolul 36

Explicarea conținutului normativ

- (1) Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.
- (2) În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective.
- (3) Utilizarea unor explicații prin norme interpretative este permisă numai în măsura în care ele sunt strict necesare pentru înțelegerea textului. Nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor.

Articolul 37

Referirea la alt act normativ

- (1) Referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului sau, a titlului și a datei publicării acelui act sau numai a categoriei juridice și a numărului, dacă astfel orice confuzie este exclusă.
- (2) Referirea la un tratat internațional trebuie să cuprindă atât denumirea completă a acestuia, cât și a actului de ratificare sau de aprobare.

Capitolul V Structura actului normativ

Structura actului normativ

Secțiunea 1

Părțile constitutive ale actului normativ

Părțile constitutive ale actului normativ

Articolul 38

Părțile constitutive ale actului normativ

Actul normativ are următoarele părți constitutive: titlul și, dacă este cazul, preambulul, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului.

Articolul 39

Titlul actului normativ

- (1) Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic.
- (2) Categoria juridică a actului normativ este determinată de regimul competențelor stabilit prin Constituție, legi și prin alte acte normative prin care se acordă prerogative de reglementare juridică autorităților publice.
- (3) Autoritatea publică este aceea investită prin Constituție sau printr-un alt act normativ.
- (4) Se interzice ca denumirea proiectului unui act normativ să fie aceeași cu cea a altui act normativ în vigoare.
- (5) În cazul actelor normative prin care se modifică ori se completează un alt act normativ, titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere.
- (6) Ca element de identificare, titlul se întregeste, după adoptarea actului normativ, cu un număr de ordine, la care se adaugă anul în care a fost adoptat acesta.

Articolul 40

Formula introductivă

- (1) Formula introductivă constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de luare a deciziei referitoare la emiterea sau adoptarea actului normativ respectiv.
- (2) În cazul legilor formula introductivă este următoarea: "Parlamentul României adoptă prezenta lege."
- (3) Pentru actele Guvernului formula introductivă este: "În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre" sau, după caz, "ordonanța". La ordonante se face referire și la

legea de abilitare. La ordonanțele de urgență, formula introductivă este: "În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență." La hotărârile date în executarea expresă a unor legi se adaugă și temeiul din legea respectivă.

(4) La celelalte categorii de acte normative formula introductivă cuprinde autoritatea emitentă, denumirea generică a actului, în funcție de natura sa juridică, precum și temeiurile juridice pe baza și în executarea cărora actul a fost emis.

Articolul 41

Preambulul

(1) Preambulul enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării. El nu poate cuprinde nici directive, nici reguli de interpretare. Preambulul precedea formula introductivă.

(2) Includerea preambulului în cuprinsul actului normativ se apreciază de la caz la caz.

(3) La ordonanțele de urgență preambulul este obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare.

(4) În cazul actelor normative ale administrației publice centrale de specialitate sau ale administrației publice locale, în preambul se menționează și avizele prevăzute de lege.

Articolul 42

Partea dispozitivă

Partea dispozitivă a actului normativ reprezintă conținutul propriu-zis al reglementării, alcătuit din totalitatea normelor juridice instituite pentru sfera raporturilor sociale ce fac obiectul acestuia.

Articolul 43

Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare

(1) În situația actelor normative care transpun direct norme comunitare în dreptul intern, după partea dispozitivă a acestora se face o mențiune care să cuprindă elementele de identificare a actului comunitar care a fost preluat, după modelul următor: "Prezenta/prezentul... (se menționează tipul actului normativ) transpune Directiva nr. .../... privind..., publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. .../... ."

(2) Dacă printr-un act normativ se transpune doar parțial un act comunitar, mențiunea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice în detaliu textele (secțiuni/articole/paragrafe, după caz) transpuse.

Articolul 44

Atestarea autenticității actului normativ

(1) Actul normativ adoptat se semnează de reprezentantul legal al emitentului, se datează și se numerează.

(2) Data legii este aceea la care i se da număr, după promulgare. Pentru actele normative ale Parlamentului, care, potrivit legii, nu se supun promulgării, data actului este aceea a adoptării.

(3) Actele Guvernului poartă data ședinței Guvernului în care actul a fost aprobat. Data celorlalte acte normative este aceea la care au fost semnate.

(4) Numerotarea actelor normative se face în ordinea datării lor, separat pe fiecare an calendaristic.

(5) La legi este obligatoriu ca în finalul actului să se facă mențiunea despre îndeplinirea dispoziției constituționale privind legalitatea adoptării de către cele două Camere ale Parlamentului.

(6) Formula de atestare a legalității adoptării proiectului de lege, utilizată de fiecare Cameră, în ordinea adoptării, este:

a) "Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților/Senat în ședința din..., cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) sau, după caz, art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată." - în cazul în care Camera Deputaților/Senatul adoptă proiectul de lege sau propunerea legislativă, cu sau fără amendamente;

b) "Acest proiect de lege se considera adoptat de Camera Deputaților/Senat în forma inițială, în condițiile art. 75 alin. (2) teza a III-a sau ale art. 115 alin. (5) teza a III-a, după caz, din Constituția României, republicată." - în cazul în care se depășește termenul prevăzut pentru adoptare.

(7) Formula de atestare a legalității adoptării legii va avea următorul cuprins: Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) sau (2), după caz, din Constituția României, republicată.

(8) În cazul în care legea este adoptată în ședința comună a celor două Camere, formula de atestare a legalității adoptării acesteia va avea următorul cuprins: Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) sau (2), ori art. 148 alin. (1) sau art. 149, după caz, din Constituția României, republicată.

(9) În cazul legilor de revizuire a Constituției României, formula de atestare a legalității adoptării acestora va avea următorul cuprins: Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat, cu respectarea prevederilor art. 151 alin. (1) sau alin. (2), după caz, din Constituția României, republicată.

(10) Formula de atestare este urmată de semnăturile președinților celor două Camere sau ale vicepreședinților care au condus ședințele.

Articolul 45

Articolul, elementul structural de baza al părții dispozitive

- (1) Elementul structural de baza al părții dispozitive îl constituie articolul. Articolul cuprinde, de regula, o singura dispoziție normativă aplicabilă unei situații date.
- (2) Structura articolului trebuie să fie echilibrată, abordând exclusiv aspectele juridice necesare contextului reglementării.
- (3) Articolul se exprimă în textul legii prin abrevierea "art. ". Articolele se numerează în continuare, în ordinea din text, de la începutul până la sfârșitul actului normativ, cu cifre arabe. Dacă actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia "Articol unic".
- (4) În cazul actelor normative care au ca obiect modificări sau completări ale altor acte normative, articolele se numerează cu cifre române, păstrându-se numerotarea cu cifre arabe pentru textele modificate sau completate.
- (5) La coduri și la legi de mare întindere, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificație proprie în conținutul reglementării.

Articolul 46

Alineatul

- (1) În cazul în care din dispoziția normativă primară a unui articol decurg, în mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate în alineate distincte, asigurându-se articolului o succesiune logică a ideilor și o coerență a reglementării.
- (2) Alineatul, ca subdiviziune a articolului, este constituit, de regula, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o ipoteză juridică specifică ansamblului articolului; dacă dispoziția nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, se pot adăuga noi propoziții sau fraze, separate prin punct și virgulă. Alineatul se evidențiază printr-o ușoară retragere de la alinierea textului pe verticală.
- (3) Dacă în cuprinsul unui articol se utilizează un termen sau o expresie care are în contextul actului normativ un alt înțeles decât cel obișnuit, înțelesul specific al acesteia trebuie definit în cadrul unui alineat subsecvent. În cazul în care frecvența unor astfel de termeni și expresii este mare, actul normativ trebuie să cuprindă în structură sau un grupaj de definiții sau o anexă cu un index de termeni.
- (4) În actele normative cu o anumită întindere, dacă un articol are două sau mai multe alineate, acestea se numerează la începutul fiecăruia cu cifre arabe cuprinse în paranteză. Pentru claritatea, concizia și caracterul unitar al textului unui articol se recomandă ca acesta să nu fie format dintr-un număr prea mare de alineate.

Articolul 47

Enumerările în text

- (1) Dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului românesc și nu prin liniute sau alte semne grafice.
- (2) O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi.
- (3) Dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicație separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări.

Articolul 48

Trimiterea la alte acte normative

- (1) În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține. Nu poate fi făcută, de regula, o trimitere la o altă normă de trimitere.
- (2) Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare.
- (3) Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul sau conținutul ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare. Când actul ce face obiect de trimitere a fost modificat, completat ori republicat, se face mențiune și despre aceasta.
- (4) La modificarea, completarea și abrogarea dispoziției la care s-a făcut trimitere, în actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avută în vedere situația juridică a normei de trimitere.

Secțiunea a 2-a

Sistematizarea conținutului actului normativ

Sistematizarea conținutului actului normativ

Articolul 49

Sistematizarea conținutului actului normativ

- (1) Conținutul proiectului de act normativ se sistematizează în următoarea ordine de prezentare a ideilor:
 - a) dispoziții generale sau principii generale;

b) dispoziții privind fondul reglementării;

c) dispoziții tranzitorii;

d) dispoziții finale.

(2) În cazul unor reglementări de mică întindere se poate redacta textul fără a se marca distinct elementele prevăzute la alin. (1), urmând însă această ordine de prezentare.

(3) În cadrul structurii prevăzute la alin. (1) articolele pot fi grupate pe capitole, care se pot împărți în secțiuni, iar acestea, după caz, în paragrafe. La coduri și la alte legi de mare întindere, capitolele pot fi grupate - în ordine ascendentă - în titluri și, după caz, în părți, care, la randul lor, se pot constitui în cărți; gruparea se face, în toate cazurile, în funcție de legătură organică dintre reglementările pe care le cuprind.

Articolul 50

Dispozițiile generale

Dispozițiile generale cuprind prevederi care orientează întreaga reglementare, determină obiectul și principiile acesteia. Ele se grupează în primul capitol și nu se reiau în restul reglementării, în afară de cazul în care sunt strict necesare pentru înțelegerea unor dispoziții cu care formează un tot unitar.

Articolul 51

Dispozițiile de fond

(1) Dispozițiile de fond cuprind reglementarea propriu-zisă a relațiilor sociale ce fac obiectul actului normativ.

(2) Succesiunea și gruparea dispozițiilor de fond cuprinse în actul normativ se fac în ordinea logică a desfășurării activității reglementate, asigurându-se ca prevederile de drept material să preceadă pe cele de ordin procedural, iar în caz de instituire de sancțiuni, aceste norme să fie plasate înaintea dispozițiilor tranzitorii și finale.

(3) Textele care reglementează similar ipoteze cuprinse în mai multe subdiviziuni ale actului normativ pot fi grupate în structuri distincte, denumite dispoziții comune.

Articolul 52

Dispozițiile tranzitorii

(1) Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

(2) Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.

Articolul 53

Dispozițiile finale

(1) Dispozițiile finale cuprind măsurile necesare pentru punerea în aplicare a actului normativ, data intrării în vigoare a acestuia conform art. 11, implicațiile asupra altor acte normative, ca: abrogări, modificări, completări, precum și dispoziția de republicare, dacă este cazul.

(1¹) În cazul în care, pentru punerea în aplicare a unui act normativ, sunt prevăzute norme de aplicare, în cuprinsul acestuia se va stabili termenul de elaborare a acestora și data intrării lor în vigoare, care să nu depășească, de regulă, 30 de zile de la data intrării în vigoare a actului normativ.

Alin. (1¹) al art. 53 a fost introdus de [art. I din LEGEA nr. 173 din 12 iunie 2007](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 406 din 18 iunie 2007.

(2) La actul normativ cu caracter temporar se prevede și perioada de aplicare sau data încetării aplicării sale.

(3) Pentru legile prevăzute de art. 115 alin. (8) din Constituția României, republicată, în cadrul dispozițiilor finale se prevăd, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

Articolul 54

Numerotarea și denumirea capitolelor și ale celorlalte grupări de articole

(1) Capitolele, titlurile, părțile și cartile se numerotează cu cifre române, în succesiunea pe care o au în structura din care fac parte. Secțiunile și paragrafele se numerotează cu cifre arabe.

(2) Titlurile, capitolele și secțiunile se numesc prin exprimarea sintetică a reglementărilor pe care le cuprind.

Articolul 55

Anexele

(1) La redactarea textului unui proiect de act normativ se pot folosi, ca părți componente ale acestuia, anexe care conțin prevederi ce cuprind exprimări cifrice, desene, tabele, planuri sau altele asemenea.

(2) Pot constitui anexe la un act normativ reglementările ce trebuie aprobate de autoritatea publică competentă, cum sunt: regulamente, statute, metodologii sau norme cu caracter predominant tehnic.

(3) Anexa trebuie să aibă un temei-cadru în corpul actului normativ și să se refere exclusiv la obiectul determinat prin textul de trimitere.

(4) Textul-cadru de trimitere trebuie să facă, în finalul sau, mențiunea ca anexa face parte integrantă din actul normativ; dacă sunt mai multe anexe, în finalul actului normativ se include un articol distinct, cuprinzând aceeasi mențiune, însoțită de nominalizarea expresă a tuturor anexelor.

(5) Titlul anexei cuprinde exprimarea sintetică a ideii din textul de trimitere.

(6) Dacă sunt mai multe anexe, acestea se numerotează cu cifre arabe, în ordinea în care au fost enunțate în textul proiectului.

Capitolul VI

Modificarea, completarea, abrogarea și alte evenimente legislative

Modificarea, completarea, abrogarea și alte evenimente legislative

Articolul 56

Evenimentele legislative

(1) După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea.

(2) Evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente.

Articolul 57

Modificarea

(1) Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia și în redarea lor într-o nouă formulare.

(2) Pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a unui act normativ se nominalizează expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizându-se sintagma "se modifică și va avea următorul cuprins:", urmată de redarea noului text.

(3) Procedul de a se menționa generic, în finalul unui act normativ, ca un alt act normativ conex sau texte din acel act "se modifică corespunzător" trebuie evitat. De asemenea, nu se utilizează, pentru a exprima o modificare, redarea doar a unor fragmente ori sintagme dintr-un text. Modificarea trebuie să cuprindă în întregime textul vizat, cuprins în articol, alineat sau în elementul marcat al unei enumerări.

Articolul 58

Completarea

(1) Completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: "După articolul ... se introduce un nou articol,, cu următorul cuprins:"

(2) Dacă actul de completare nu dispune renumerotarea actului completat, structurile, inclusiv articolele sau alineatele nou-introduse, vor dobândi numărul structurilor corespunzătoare celor din textul vechi, după care se introduc, însoțite de un indice cifric, pentru diferențiere.

Articolul 59

Condițiile de fond pentru modificarea și completarea actelor normative

(1) Modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al celui act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat.

(2) Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor.

Articolul 60

Efectele dispozițiilor de modificare și de completare

Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază.

Articolul 61

Norma derogatorie

Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula "prin derogare de la ...", urmată de menționarea reglementării de la care se deroga. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de baza.

Articolul 62

Abrogarea

- (1) Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială.
- (2) În cazul unor abrogări parțiale intervenite succesiv, ultima abrogare se va referi la întregul act normativ, nu numai la textele rămase în vigoare.
- (3) Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament.
- (4) Dacă o normă de nivel inferior, cu același obiect, nu a fost abrogată expres de actul normativ de nivel superior, aceasta obligă și revine autorității care a emis prima actul.
- (5) Abrogările parțiale sunt asimilate modificărilor de acte normative, actul normativ abrogat parțial rămânând în vigoare prin dispozițiile sale neabrogate.

Articolul 63

Condițiile de formă și de fond ale abrogării

- (1) Abrogarea poate fi dispusă, de regulă, printr-o dispoziție distinctă în finalul unui act normativ care reglementează o anumită problemă, dacă aceasta afectează dispoziții normative anterioare, conexe cu ultima reglementare.
- (2) În cadrul operațiunilor de sistematizare și unificare a legislației se pot elabora și adopta acte normative de abrogare distincte, având ca obiect exclusiv abrogarea mai multor acte normative.
- (3) În vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora.

Articolul 64

Suspendarea actului normativ

- (1) În cazuri speciale aplicarea unui act normativ poate fi suspendată printr-un alt act normativ de același nivel sau de nivel superior. În această situație se vor prevedea, în mod expres, data la care se produce suspendarea, precum și durata ei determinată.
- (2) La expirarea duratei de suspendare actul normativ sau dispoziția afectată de suspendare reîntra de drept în vigoare.
- (3) Prolungirea suspendării ori modificarea sau abrogarea actului normativ ori a dispoziției suspendate poate face obiectul unui act normativ sau al unei dispoziții exprese, cu aplicare de la data expirării suspendării.

Articolul 65

Evenimentele legislative implicite

- (1) În cazuri deosebite, în care la elaborarea și adoptarea unei reglementări nu a fost posibilă identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma ca acestea au făcut obiectul modificării, completării ori abrogării lor implicite.
- (2) În cadrul atribuțiilor sale Consiliul Legislativ are obligația să identifice toate dispozițiile legale care au suferit evenimentele legislative implicite și să propună Parlamentului și, respectiv, Guvernului măsurile necesare de modificare, completare sau abrogare expresă a acestora.
- (3) Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale caror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres.

Articolul 66

Actele normative cu aplicare limitată

- (1) Actele normative pot avea aplicare limitată în timp, în spațiu sau privind obiectul reglementării.
- (2) Prin acte normative ulterioare se poate prelungi, extinde sau restrange durata actelor normative temporare, precum și a celor cu aplicare limitată în spațiu sau privind obiectul reglementării.
- (3) Dispoziția de prelungire a termenului de aplicare a actului normativ temporar trebuie să intervină înainte de expirarea termenului și să indice, când este cazul, noul termen.

Articolul 67

Interpretarea legală

- (1) Intervenițiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat.

(2) Interpretarea legala intervenita potrivit alin. (1) poate confirma sau, după caz, infirma ori modifica interpretările judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate până la acea data, cu respectarea drepturilor castigate.

Articolul 68

Republicarea

(1) Actul normativ modificat sau completat în mod substantial se republică având la baza dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare.

(2) În vederea republicării actului normativ se realizează integrarea prevederilor modificate sau a celor de completare în ansamblul reglementării, actualizându-se denumirile schimbate între timp, cum ar fi cele ale unor institutii sau localități, dându-se, atunci când s-a dispus expres, o noua numerotare articolelor, alineatelor, capitolelor și celorlalte structuri ale actului.

(3) Republicarea legilor, a ordonanțelor și hotărârilor Guvernului se face în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija autorității publice care a emis actul de modificare, respectiv de completare. Republicarea se face în cel mult 45 de zile de la data publicării actului care a dispus această măsură. Transmiterea formei republicabile a actului pentru obtinerea avizului Consiliului Legislativ se face în termen de 30 de zile de la data publicării actului care a dispus republicarea. În cazul codurilor, termenele se prelungesc cu 15 zile.

(4) Republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonante ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urma prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu actul de aprobare, în cazul în care acesta aduce alte modificări ordonantei supuse aprobării.

(5) Legile, precum și ordonanțele și hotărârile Guvernului se republică cu avizul Consiliului Legislativ asupra noului text, la sesizarea secretarului general al Camerei Deputaților sau, după caz, al Secretariatului General al Guvernului.

Articolul 69

Rectificări

(1) În cazul în care după publicarea actului normativ se descopera erori materiale în cuprinsul sau, se procedează la publicarea unei note cuprinzând rectificările necesare.

(2) Se interzice modificarea prevederilor unor acte normative prin recurgerea la operațiunea de rectificare, care trebuie limitată numai la erorile materiale.

(3) Rectificarea se face la cererea organului emitent, cu avizul Consiliului Legislativ.

Capitolul VII

Norme privind pregătirea și elaborarea proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba înțelegeri internaționale

Norme privind pregătirea și elaborarea proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba înțelegeri internaționale

Articolul 70

Actele de ratificare, aprobare

(1) Pentru ratificarea tratatelor internaționale încheiate de România se întocmesc, potrivit Constituției României și legii în materie, proiecte de legi.

(2) În cazul acordurilor, convențiilor și al altor înțelegeri internaționale, pentru care competența de aprobare revine, potrivit legii, Guvernului, se vor elabora proiecte de hotărâri.

(3) Proiectul de lege sau de hotărâre se supune spre adoptare, însoțit de textul actului internațional în limba originală și în traducere oficială sau autorizată.

(4) Textele actelor cu caracter internațional ce se supun ratificării sau aprobării se vor stampila pe fiecare pagină, iar pe ultima pagină se va atesta, prin semnatura persoanei autorizate și prin aplicarea stampilei, conformitatea documentului cu originalul.

Articolul 71

Aplicarea normelor de tehnica legislativă

Normele de tehnica legislativă sunt aplicabile în mod corespunzător și proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba tratate sau alte înțelegeri internaționale.

Articolul 72

Titlul actului

Titlul proiectului de act normativ va cuprinde denumirea integrală a înțelegerii internaționale, data și locul semnării acesteia; în funcție de situație, prin titlu se exprima ideea de ratificare, aderare sau aprobare a înțelegerii internaționale respective.

Articolul 73

Ratificarea ori aprobarea mai multor tratate sau înțelegeri printr-un singur act

În cazul în care doua sau mai multe înțelegeri internaționale se ratifica sau se aproba printr-un singur act, măsura ratificării ori aprobării se va exprima, pentru fiecare înțelegere, printr-un articol distinct.

Articolul 74

Publicarea actelor de ratificare sau de aprobare

Acele de ratificare sau de aprobare se publică însoțite de textele tratatelor internaționale ratificate și ale înțelegerilor aprobate.

Capitolul VIII

Norme cu privire la ordinele, instrucțiunile și celelalte acte normative emise de conducătorii ministerelor și ai altor organe ale administrației publice centrale de specialitate sau de autoritățile administrative autonome

Norme cu privire la ordinele, instrucțiunile și celelalte acte normative emise de conducătorii ministerelor și ai altor organe ale administrației publice centrale de specialitate sau de autoritățile administrative autonome

Articolul 75

Acele date în executarea unui act normativ

Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului. În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 40 alin. (4).

Articolul 76

Sfera reglementării

Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

Articolul 77

Termenul de emitere

Ordinele și instrucțiunile se vor elabora în termenul prevăzut de actul superior sau, după caz, într-un termen util care să facă posibilă aducerea lor la îndeplinire.

Capitolul IX

Norme cu privire la actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale

Norme cu privire la actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale

Articolul 78

Obiectul de reglementare

Acele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție și prin lege și numai în domeniile în care acestea au atribuții legale.

Articolul 79

Subordonarea față de actele de nivel superior

(1) La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legii, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

(2) Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior.

Articolul 80

Temeiul legal

În formula introductivă a proiectului de act normativ adoptat sau emis de autoritățile administrației publice locale se menționează, pe lângă temeiurile juridice, prevăzute la art. 40 alin. (4), și temeiul legal din [Legea administrației publice locale nr. 215/2001](#), cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 81

Publicarea

În vederea intrării lor în vigoare, actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale se aduc la cunoștința publică, în condițiile [Legii nr. 215/2001](#), prin afisare în locuri autorizate și prin publicare într-un cotidian local de mare tiraj.

Capitolul X

Dispozitii finale

Dispozitii finale

Articolul 82

Regulamentele proprii de aplicare

Parlamentul, Guvernul și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale stabilesc, în aplicarea normelor de tehnica legislativa prevăzute în prezenta lege, regulamente proprii cuprinzand masurile metodologice, organizatorice, termenele și circulatia proiectelor de acte normative în cadrul sferei lor de competența.

Articolul 83

Abrogarea

La data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga [Decretul nr. 16/1976](#) pentru aprobarea Metodologiei generale de tehnica legislativa privind pregătirea și sistematizarea proiectelor de acte normative, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 13 februarie 1976.
